

ČLOVĚČE POZEMSKÝ

„Proud lidských srdcí
osudů valí se vpřed
tam na planetě Zemi
v té prázdné temnotě.

Každý zájmem svým žije
a nic vyššího nevnímá
někteří cítí a mají vhléd
na zákulisí i tento svět.

Čas odečítává všem dny
pavučina má je vždy
oni málo vidí co jest
tam v tom vnitřním zákulisí.

Jeviště pro všechny ve Stvoření
tato Země jeví se
máš radost, jak kolo točí se
a lidské touhy se mění v prožitky.

Ty platí poznačené na vlastní kůži
tam na té planetě Zemi
v té velké pavučině temnoty
co si lidi jako loutky přihrály.

Hleď člověče pozemský
tvá škola jde lekce za lekcí
co spřádá pavouk s tvým životem
poznáš zaručeně na kůži vlastní.

Pak poznání cenu zlata má
jakou hru s tebou hrají odjinud
sen neskutečný se ti zapsal
zde na rozbouřené Zemi jako stud.

Tolik lopoty a snahy tvé
bylo odevzdáno z životě
tvém lidském zde – v „domově“
Země zapíše se ti, určitě.

Poznání je zaručeno
každý čas svůj předem má
miliony voleb provedeno
pak dál do světů jiných, v dál.

Tak putují poutníci slepí
zde na této planetě Zemi
jen někteří se vzchopí,
klíčem lásky a dobroty.

Pohleď nad sebe člověče pozemský
tam v hvězdách zapsáno jest
kam kráčíš, skutky a činy
které na Zemi jsi ved.

Vesmír veliký – tam je tajemství
života tvého i té lopoty
nalezení štěstí, lásky pravosti
to vepsáno jest do očí tvých.

Odlesk života tohoto
skví se v dané hvězdě tvé
jak počítač s pamětí má tento
prožitek lidský na kůži své.

Dál milý človíčku stoupáš
k výšinám poznání
přes zkoušky a omyly, tápání
Domů jednou dojdeš, doufáš.

Tam za vodou Domov máš
jen naučit se plavat
druhý břeh jednou navštívit
a Zemi dát sbohem, máš.

S láskou Ptaah předává vám,
lidem pozemským.“

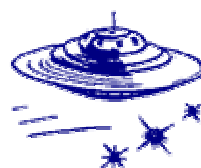

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní
cesta** – např. obr. 688, 692, 793 a obr.
811 na www.vesmirni-lide.cz .*

Sdělení 1928.

Přijal Ivo A. Benda.

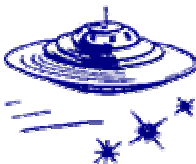
3.5.2004.

SVĚT JEDNO VELKÉ DIVADLO JEST

„Svět jedno velké divadlo jest
hraje se v něm o lidské duše
hráčem každý člověk jest
co na Zemi život zvolil zase.

Kdo chce lásku dát
musí dát ji celou
musí dát i sebe
jinak byl by sám a sám.

Každý jednou velkou lásku potká
kdy a kde – to se pozná
láska je nádherná, nekonečná
prý jako sen – úžasná.

Znám, jak je krásné lásku dát
a tak duši svou i svou osvobozovat
z pouzdra, kam ji vodník zapouzdřil
splynutí duší i těl tak pocítil.

Kam se jen točí ten svět
divadlo duší zapouzdřených
lidské osudy, lidský květ
velkých lásek či strachů svých.

Chceme-li milovat milého
člověka na Zemi - divadle
musíme nejprve nalézt lásku
sami v Duchu, duši, v sobě.

Škola duší jest planeta Země
prvotřídní od našeho Stvořitele
každá příležitost lásku prožít
dostala na této pozemské scéně.

Každý jednou lásku pozná
sen krásný, lahodný získá
jakmile se cele oddá
štěstí, moudrosti, dobroty života.

Toť Nebe ví, jak školu na Zemi žije
lásky srdcí lidských závod hraje
osud – program jako síť pavoučí
každý člověk si jistě vyzkouší.

A ten, kdo stále hledá
na toho pavouk nemá
lásku srdcem objevuje
vždy se ze sítě vysvobozuje.

Jak petrklíč na jaře vykvete
a žlutý květ na odív uvede
všem láskám svůj objev sděluje
tajemství života si uvědomuje.

S láskou v srdci všem
předal Aštar Šeran vám, lidem.“

Sdělení 1929.

Přijal Ivo A. Benda.

8.5.2004.

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní
cesta** – např. obr. 688, 692, 793 a obr.
811 na www.vesmirni-lide.cz .*

